

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 63/2022
10.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бранислава Секуловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 305/17 од 22.06.2021. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 265/21 од 23.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Секуловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 305/17 од 22.06.2021. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 265/21 од 23.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 305/17 од 22.06.2021. године, између осталог, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде као и да накнади трошкове кривичног поступка приватном тужиоцу о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 265/21 од 23.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Секуловића, а пресуда Основног суда у Шапцу К 305/17 од 22.06.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Секуловић, због

повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине пресуду другостепеног суда и предмет врати на поновно одлучивање том суду или преиначи пресуду другостепеног суда тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. КЗ те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела.

Одредбом члана 330. став 1. КЗ („Службени гласник РС“ број 72/09) прописано је да кривично дело самовлашћа чини ко самовласно прибавља неко своје право или право за које сматра да му припада.

Из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је дана 05.05.2019. године, у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове забрањености, чије је извршење хтео, на делу од око 18 ари катастарске парцеле број .., укупне површине 64,15 ара, власништво приватног тужиоца ББ, окривљени АА самовласно прибавио право државине за које сматра да му припада, на тај начин што је побијањем дрвених кочића омеђио 18 ари наведене катастарске парцеле, побио крст на том делу парцеле и попалио свеће, претходно изгазивши засад соје коју је приватни тужилац посејао на парцели.

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње које је окривљени АА предузео, садрже све субјективне и објективне елементе кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, како су то правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости доводи у питање оцену доказа и закључак нижестепених судова о самовласном прибављању државине као права за које окривљени сматра да му припада и начину њеног прибављања, затим наводи радње које би, према његовом мишљењу, представљале прибављање државине и у том контексту цени одбрану окривљеног, и на тај начин указује на погрешно или непотпуно утврђено стање, па се Врховни касациони суд није упуштао у разматрање ових навода, обзиром да повреда закона из члана 440. ЗКП не представља разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Секуловића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић